

August 2015

Pastoriveerg!

Armas Kehra Kogudus!

Suve on ja suve nagu veel ei oleks. Mina olen küll saanud päikest ja vihma, sooja ja jahedust. Siiski loodan, et august on jätkuks suvele. Hea meel on igast isikust, kes armastab Jeesust ja mina võin teda tunda. Olgu ta siis koguduse liige või koguduse sõber. Jeesus on see, kes meid ühendab ning kelle kaudu võime kogeda armastust isekeskis.

Suvi ei ole mitte ainult puhkuse periood vaid ka tegude tegemise aeg. Ehk siis selle armu jagamine, mida oleme kogenud liikudes koos Issandaga igal päeval. Olgu see meie igäüksiku suurim unistus aga ärgem unustagem ka teineteist. Vaid üheskoos, teineteist teenides, saame seista vastu nendele hoovustele, mis võiksid meid viia eemale peavoolu suunast. Rõõmustan alati, kui saan kohtuda nii noorte, keskealiste kui eakamatega ning kogen seda parimat, mida saame jagada.

Siiski on meil ka mõningased väljakutsed. Kolm tooksin välja.

1. Me kogudusemaja tänapäevaseks ehitamine nii väljast kui seest. Sellele on kaasa mõtlemas kogudusemaja arhitekt Vilen Künnapu.
2. Meie sisemine kasvamine on sageli seotud väljapoole suunatud aktiivsusega. 90-ndate alguses tuli palju iseenesest. Täna läbi tõsise pühendumise. Olgu meie eestpalves ja evangeelses praktikas innukust elumuutvat evangeeliumi jagada Anija valla rahvale.
3. Pagulaste teema. Riik on esitanud väljakutse kõikidele kogudustele. Milline on meie vastus?

Palvetame, et Issand saaks koguduse kaudu nähtavaks koguduse vastutuspiirkonnas Õnnistusi ja indu teile kõigile!

Kehra Koguduse pastor *Indrek Luide*

August 2015– kuukava

<i>Aeg</i>	<i>Üritus</i>	<i>Info</i>
Laupäev 01.08. kell 10	Võrkpallivõistlused	Sporditoimkond: Alar Laagriküll
Pühapäev 02.08 kell 11	Jumalateenistus Kristuse surmamälestamine	juhatab: Hannes Pikkel jutlustab: Hannes Pikkel muusika: Krista Ehanurm
Neljapäev 6.08 kell 19	Palvekogunemine	juhatab: Lilian Aun või Koidula Loopalu
Pühapäev 9.08 kell 11	Jumalateenistus	juhatab: Hannes Pikkel jutlus: Ülo Niinemägi muusika: Heli Karu
Neljapäev 13.08 kell 19	Palvekogunemine	juhatab: Lilian Aun või Koidula Loopalu
Pühapäev 16.08 kell 11	Jumalateenistus	juhatab: Indrek Luide jutlus: Jonatan Lige muusika: Daniel Viinalass
Neljapäev 20.08	Palvekogunemine	Juhatab: Lilian Aun või Koidula Loopalu
Pühapäev 23.08 kell 11	Jumalateenistus	juhatab: Indrek Luide jutlus: Indrek Luide muusika: Merike Pikkel
Neljapäev 27.08 kell 19	Palvekogunemine	Juhatab: Lilian Aun või Koidula Loopalu
Pühapäev 30.08 kell 19	Jumalateenistus	juhatab: Indrek Luide jutlus: Indrek Luide muusika: Helen Haas

Sünnipäevalapsed augustis!

Viktoria	Meier	6
Krista	Ehanurm	9

Õnnistusi sünnipäevalastele!

Kehra Koguduse liikmelepingust

Koguduse aastapäeval jagasin uutele liikmeile mõtteid, milline peaks olema liikme suhtumine kogudusse ja koguduses. Kõik ei jää ühekorraga meelde. Siin siis seisukohad kõigile lugemiseks ja meelde tuletamiseks. Kas oled valmis nendele mõtetele andma oma kinnitava allkirja?

1. Töotan hoida koguduse ühtsust

- 1.1. suhtudes armastusega teistesse liikmeisse
- 1.2. keeldudes levitamast kuulujutte
- 1.3. olla sõnakuulelik koguduse pastorile ja juhtidele

„Niisiis, taotlegem seda, mida on vaja rahuks ja üksteise ülesehitamiseks!”
(Rm 14:19).

„Et te olete kuulekuses tõele oma hinged puhastanud siiraks vennalikkuseks, siis armastage raugematult üksteist puhtast südamest!” (1Pt 1:22).

„Ühtegi nurjatut sõna ärgu tulgu teie suust, vaid rääkige ainult seda, mis on hea teiste ülesehitamiseks, et kuuljad saaksid armu.” (Ef 4:29).

„Olge kuulekad oma juhatajaile ja alistuge neile! Nemad ju valvavad teie hingede üle nagu need, kellel tuleb aru anda, et nad teeksid seda tööd rõõmuga, mitte ägades, sest sellest poleks teile kasu!” (Hb 13:17).

2. Töotan võtta vastutus koguduses

- 2.1. palvetades koguduse kasvamise pärast
- 2.2. kutsudes pöördumatuid koguduse kogunemistele ja sündmustele
- 2.3. tervitades külalisi soojalt teretulemast

„Me täname alati Jumalat teie kõikide eest, meenutades teid oma palvetes”
(1Ts 1:2).

„Ja isand ütles sulasele: Mine välja teedele ja aedade äärde ja keelita rahvast sisse astuma, et minu koda saaks täis!” (Lk 14:23).

„Seepärast võtke vastu üksteist, nõnda nagu ka Kristus on meid vastu võtnud Jumala kirkuseks” (Rm 15:7).

3. Töotan osaleda koguduse tegevuses

- 3.1. tehes selgeks oma annid ja võimed
- 3.2. andes koguduse pastoritel mind varustada minu tegevuses

3.3. õppides teenimismeelsust

„Teenigu igatüks teisi selle andega, mille ta on saanud, nagu Jumala mitmesuguse armu head majapidajad” (1Pt 4:10).

„Tema on see, kes on pannud mõned apostleiks ja mõned prohveteiks ja mõned evangelistideks, mõned karjaseiks ja õpetajaiks, et pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks” (Ef 4:11-12).

„Ärge nõudke ainult oma edukust vaid ka teistele parimat. Olgu teilgi selline meelsus, milline oli Jeesusel Kristusel... Ta võttis orja kuju ja sai inimese sarnaseks. Ta oli inimesena inimeste hulgas...” (Fl 2: 4-5,7).

4. Töötan tugevdada tunnistust kogudusest

4.1. osaledes ustavalt koguduse tegevuses

4.2. elades Jumala tahte järgi

4.3. ohverdades järjekindlalt oma raha

„Ärgem jätkem unarusse oma koguduse kooskäimist, nõnda nagu mõnel on kombeks, vaid julgustagem selleks üksteist - ja seda enam, mida rohkem te näete seda päeva lähenevat” (Hb 10:25)

„Ainult käituge Kristuse evangeeliumi vääriliselt” (Fl 1:27).

„Pange kokku pühapäeval osa nädala teenistusest annetuse jaoks. Andku igatüks nii palju kui Issand on aidanud teda teenida” (1Kr 16:2, Elav uudis).

„Ja kõik maa kümnis maa seemnest ja puude viljast on Issanda päralt; see on Issandale kuuluv püha and” (3Ms 27:30).

Noortenurk

Suvi on läinud väga ruttu ja möödas on ka noortelaager. See laager oli väga võimas. Kogu tagasiside, mis on minuni jõudnud, on olnud väga positiivne. Olen isiklikult väga rõõmus ja tänulik kõikidele laagrilistele, kes tulid. Kuna laagritiimil polnud selles osas just suuri ootusi, siis sellepärast olengi väga õnnelik. Me oleme väga tänulikud, et Kogudus andis kasutada kõiki ruume, mida soovisime.

Teen siinkohal kokkuvõtte kõigist neljast laagripäevast, 9-12. juuli. Kuigi 12. juuli jumalateenistusel lühidalt rääkisime sellest ja näitasime ka videot, tutvustan nüüd põhjalikumalt.

Esimesel päeval, neljapäeval võtsime kõigepealt kõik laagrilised vastu ja andsime toad kätte. Päeva jooksul oli tutvumismänge, piiblitund ja lõkkeõhtu. Igal õhtul said laagrilised vaadata ka filmi.

Teisel päeval saime kohe hommikul korraliku hommikusöögi meie võrratu koka Aili Kulbi poolt. Siis läksime piiblitundi, kus oli külaliseks Helen Haas. Peale seda oli meil kavas minna Aegviidu seiklusrajale. Kuid vihma sadas ja olime mures. Otsustasime siiski minna ja tänu Jumalale vihm jäi järgi. Hiljem kui tagasi Kehra jõudsime, saime süüa ja algas fotojaht. Õhtu lõppes lõkkeõhtu ja päeva lõpetamisega, meil oli külas Matis Pedak. Õhtu võis olla küll lõppenud, aga öö oli veel ees. Öösel toimus ööhäire, seda aitas meil korraldada Alland Parman. Ööhäire läks väga hästi ja oli kindlasti huvitav kogemus.

Kolmandal päeval oli taaskord piiblitund ja külaliseks oli Thomas Thompson. Peale piiblitundi tegime tööd Koguduse heaks: koristati katust, maja ümbert asfaldilt kooriti sammalt ära, niideti muru jm. Peale lõunat algasid töötoad. Kokku oli neli erinevat töötuba, mille vahel sai valida: tsirkuse,- ekstreemspordi,- toidu,- ja meigi töötuba. Enne lõkkeõhtut sai peetud erinevaid võistlusi nii veepommide kui toidukilega.

Neljandal päeval, olid kõik laagrilised pühapäevasel jumalateenistusel. Pärast oli laagri lõpetamine ja autasustamine ning lõunasöök ja koristamine/pakkimine.

Laagris veedetud aeg oli väga tore ja eriline. Saime nii hea kogemuse, et kavatsime ka edaspidi laagreid korraldada.

Enne mainitud laagri videot on võimalik näha youtube`st, kui kirjutada otsingusse SOS laager, esimene video mis ilmub, ongi meie laagrist.

- Rebeka

<https://www.facebook.com/KehraNoortekas?fref=ts>

Kehra Kogudus' e ajalugu 3.

Esimene koguduse vanem Gotlieb Sillam

Gotlieb Sillam sündis 30. novembril 1854. a. (vana kalendri järgi) Harju maakonnas, Jõelähtmes, Sillamäe talus. Hiljem kolisid vanemad, isa Hans ja ema Liisu, koos perekonnaga Kehra külla, Pirgu talu. Vanemate hoolsa silma all kasvas Gotlieb mõistlikuks nooreks meheks. Hariduse omas tollaegses valla ja kihelkonna koolis. Oli elava loomuga, täis noorustuld, hea mõtlemisvõimega, mille tõttu luuletas palju igasuguseid nalju ja pilkelaule ümberkaudsete noorte kohta, kelle juures vigu või halbu kombeid nägi. Kõige selle juures oli täiskarsklane ning kõigiti lugupeetud mees ümbruskonnas. Abiellus 24-aastaselt 2.2.1879. Madli Liikmanniga, kes oli pärit Aruküllast, jõuka mehe tütar. Peale isa surma jäi Gotlieb taluperemeheks. Oma hoolsa töö ja korraldamistega osutus Pirgu talu üheks eeskujulikumaks taluks Kehra külas. Kõigiti oma ausameelsuse tõttu oli valitud ka kohaliku omavalitsuse ametisse. Jumal õnnistas ka nende abielu rikkaliku lasteperega. Kui 1890. jõudis ärkamislaine Kehrasse, oli Sillam kohe üks neist, kes võttis asja tõsiselt ja ei pidanud Jumala tööd mingisuguseks võõraks usuks. Käis alati koos abikaasaga jumalateenistustel. Umbes aasta oli tööotsija, uuris hoolega Jumala Sõna ning kaevas sügavasti selle sees, kuni 1892. aasta talvel elas läbi tõelise pattude andeksandmise ja uussünni. Varsti peale seda leidis Issand ka tema abikaasa. Jumala Sõna uurides, sai tal ka usuristimine selgeks ning nad ristiti ühes abikaasaga Anijal 1. aprillil 1892. Mart Roobi poolt. Kui kogudus end registreeris Baptisti koguduseks, valiti vend Sillam 1899. aastal koguduse vanemaks, see otsus kinnitati 1900. Kui 1910. toimus Rakveres piiblikursus, siis võttis sellest ka Sillam osa, omades seega kasulike teadmisi vaimuliku töö alal. Samal aastal tähistas kogudus tema koguduse teenimise 10. juubelit, kinkides talle laualambi ja hõbedase taskukella.

Ehkki ta ei olnud õpetatud kõnemees, oli Jumal teda ise selle poolest ehitanud. Kõne oli tal alati toitev, kütkestav, sulatav ja tööle innustav. Ta tegi seda tööd püha aukartusega ja sügava tõsidusega. Oli rõõmus rõõmsatega ja nuttis nutjatega. Jumal õnnistas ka tema ajalikku elu ja kätetööd, nii ei keeldunud ta ka ainelist ohvrit toomast kogudusele. Ohverdas suurema summa palvemaja ehitamiseks. Teenis kogudust täiesti ilma ainelise tasuta. 1911. aasta novembrikuus jäi ta raskesti haigeks

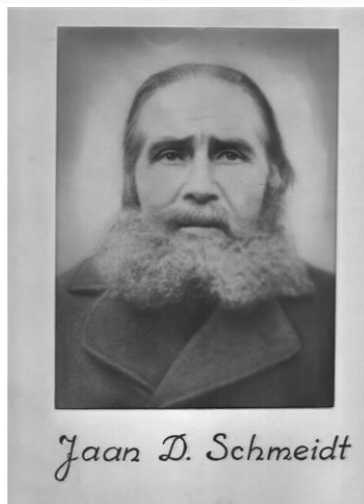
kõhu ja soolte põletikku ning mõni päev hiljem, 14.11. lõpetas Issand tema töö, kutsus ära paremasse kodusse.

Teine kogudusevanem Jaan Schmeidt

Jaan Schmeidt sündis 4. veebruaril 1855. (vana kalendri järgi) Anija vallas, Kehra külas, Matsi talus. Ta Kasvas korralikuks noormeheks, oli elava loomuga, alati rõõmus ja lahke. Hiljem vahel sattus viina küüsi, siiski suutis ennast vaos hoida ning niioelda parajust pidada. Peale isa surma jäi Matsi talu peremeheks. Teiste laste, ning ema ja võõrasisa talust väljaminekuga oli ka koha varandus üsna napiks jäänud. Siiski ei kaotanud Jaan tasakaalu, vaid vaatas kindlalt tulevikule silma. Kõike oma jõudu ja energiat tööle rakendades, hakkas ta peagi ülesmäge rühkima. 1877. aasta 12. juunil abiellus ta sama küla Pirgu talu peretütre Leena Sillamiga.

Raudse tööga kerkisid aja jooksul nägus elamu ja mitmed kõrvalhooned. Soetas mitmesuguseid põllutöömasinaid, kultiveeris heinamaid ning peagi oli Matsi talu mitmeti eeskulikem ümbruses. Kui algas Jumala Vaimu töö Kehras, ei kahelnud ka Matsi peremees ja perenaine kaua Jumala tõdedes - nad võtsid, ümbruse suureks üllatuseks, Kristuse kui oma Päästja vastu, pühendades oma elu tervelt Temale. Nad lubasid oma talumaja sageli koosoleku ruumiks ning külalisvendade vastuvõtuks. Jaan sai usklikuks nimelt 25. märtsil 1891. a. ning ühes abikaasaga sama aasta 24. juunil M. Gütllmanni poolt Kehra jões ristitud ja kogudusse vastuvõetud.

Kohe hakkas Schmeidt agaralt ka jumalariigi tööle. Temast ei kasvanud küll sõnakas kõnemees, aga seda suurem oli ta südamlikkus, ta oli täis armastust. Ta sai maitsta mõnesuguseid esimese aja raskusi ja kannatusi, ka 10 päeva aresti, et oma majas jumalateenistust pidas, samuti puhtusulistel põhjustel vallavalitsuse ametist tagandatud, kuhu aga hiljem tagasi valiti, nähes, et mees on rohkem korralik ja aus. Ta kinkis oma talukoha põllumaast maa kogudusele palvemaja ehitamiseks. Alati toetas jõudumööda koguduse majandust. Oli ka koguduse laekahoidja alates koguduse asutamisest 1900-1927. aastani, pidades seda ametit suure täpsusega. Peale esimese jutlustaja venna Gotleb Sillami surma valis 27.12.1911. kogudus ta suure häälteenamustega uueks jutlustajaks. Kõigiti püüdis ta kogudust armastuses ja alanduses teenida. Tegi seda ilma mingisuguse ainelise tasuta, alles viimased mõni aasta sai koguduse poolt 200-300 senti kuus, seda ka vastu tema tahtmist. Eriline armastus oli tal noorte vastu. Kui vahest noorte peale taheti kiviga visata, astus ta ikka

nende kaitseks välja. Sellepärast ka noored armastasid teda. Eriti armastas ta koorilaulu. Noortele oli ta isaks saanud, hüüti koguduses Matsi isaks.

1912. ärkamisajal said ta lastest usule üks tütar ja üks poeg. Vanemate suureks kurvastuseks lahkus tütar mõne aasta pärast surma läbi, kuna poeg maailma tagasi läks. 15. veebruaril 1928. suri ta armas abikaasa. 1927. a. jagas ta oma Matsi talu nelja lapse vahel ära jäädes ise tallu poja Mardi juurde, kes eriti oma isa armastas. Käesoleval ajal elab selles talus tema poja Mardi poeg Olav Schmeidt. Koguduse nõukogus oli ta kuni surmani. Aasta aastalt jäi ta tervis viletsamaks, kuid jumalateenistustel käis ta hoolega. Esmaspäeva hommikul 16. jaanuaril kell 10.00 1933. aastal pani ta silmad kinni viimsele unele. Jumal kutsus ära oma truulase. Mulda sängitamine toimus 21.01. Harju-Jaani kalmistule.

Veel mõni märges Schmeidti isiku kohta. Koosoleku korra osas oli ta eriti range. Kui vahel mõni kõneleja vend kippus pikale minema ja ei osanud lõpetada, siis ütles ta parajal ajal kõvasti Aamen. Tuli ka seda ette, et ta läks ja tõmbas kõnelejat pintsaku sabast. Ükskord oli koosolek väga ülesehitav ja mõned õed rõõmustasid ja plaksutasid. Üks õde oli aga koosoleku ajal tukkunud. Kuuldes, et teised rõõmustavad, hakkas ta kaasa rõõmustama. Siis vend Schmeidt ütles: Õde, mis peale sina rõõmustad? Sa ju magasid, sinul küll sellest rõõmust osa ei tohi olla.

Kolmas koguduse vanem Voldemar Jõeste

Voldemar Jõeste (endine Johanson) sündis 24.10.1886.a. (vana kalendri järgi) Laitse mõisas, Nissi kihelkonnas, Harjumaal, mõisa tisleri teise pojana. Ta räägib: Kord lapsena nägin Laitse mõisas parun Ükskülli lambanahkses kasukas. Ta oli siis juba usklik ja pidas tunde, millest ka minu vanemad osa võtsid. Esimese vaimuäratuse sain, kui olin 8 aastane, kuuldes ema misjonilehte lugemas, mis mind mind pisarateni liigutas. Siis otsustasin end anda Issandale, aga need paremad mõtted kadusid. Mäletan seda aega kui elasin Tuhala vallas, Kose kihelkonnas, kus ma ka algkooli hariduse sain ja telliskivi meistriks õppisin. Olin umbes 18-aastane, kui asusin elama Tallinna. Suurlinna elu haaras mind kaasa ja tõi mu ellu muutuse. Eriti huvitas mind poliitika. Seal kaotasid kõik isakojast järelejäänud usulised tunded. 21-aastasena saadeti ta kroonuteenistusse Poola maale, Holmi ja Ljublini linna sanitarina teenima. Peale kaitseväeteenistust elas lühikest aega Tallinnas, siis asus Jõhvi endise mõisa telliskivimeistri asetäitjaks. 1813. tuli Pikva mõisa telliskivi meistriks.

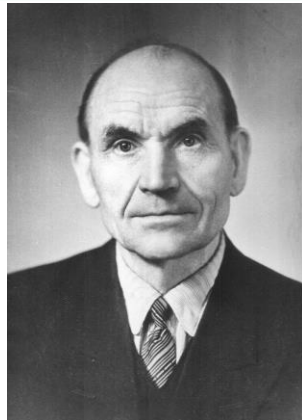
Pööre minu hingeellu tuli 1914. a. veebruarikuu keskpaiku. Ühel päeval võtsin Uue Testamendi ajaviiteks kätte ja lugesin Ilmutuse raamatut. Lugeses kasvas huvi Pühakirja järgi. Piiblit lugeses hakkasin nägema kahte rahvast. Ühed jumalakartlikud, teised Jumala vastased, keda manitseti meelt parandama. Palusin: Kui Jumal, sa oled olemas, siis ilmuta ennast minule. Ma ei külastanud koosolekuid, vaid lugesin Piiblit ja palusin Jumalalt selgust. Nii kestis see umbes poolteist kuud. 1914. aasta 4. aprillil kell pool neli hommikul hüüdsin Jumala poole: Kui sa ei halasta, siis neelab mind hingevaenlane! Siis hakkas Issanda Vaim minuga rääkima. See oli nii selge, nagu oleks keegi ilmsi rääkinud: Kõik patt on andeks antud. Valgus, rõõm ja rahu täitis südame. Äratasin oma uskliku ema ja rääkisin, kui suuri asju Jumal on mulle teinud. Nüüd püüdsin selgusele jõuda, kus pean ma Jumalat teenima, kas luteri kirikus või mujal. Inimestelt nõu ma ei küsinud, ka mitte armasal emalt. Jumal, kes oli senini kandnud, pidi ka nüüd selgust andma - ja Ta andis. Palvetasin jällegi ja ootasin vastust. Kiitus Jeesusele! Vaimu hääl hüüdis selgesti: Kehra, Kehra. Kui esimene kord jõudsin Kehra palvelasse olid ju kõik võõrad. Ainult Liivakant tundis mind ja küsis: Kas sa ei taha Issanda omaks saada. Vastasin, et olen juba Ta oma. Usuristimine selgus mulle peagi. Kehras, 6. juunil 1914. a. sain Jaan Schmeidti poolt ristitud. Samal suvel algas maailmasõda. Olin esimene sõttamineja. Teenisin sõjaväes mitmes kohas, kuid ikka sanitarina. Sõjaväest vabanedes asusin elama Pikvale telliskivi vabriku meistriks. Tulin jällegi Kehra kogudusse kui armsasse kodusse. Eesti Vabadussõja aega teenisin jällegi Tallinna sõjaväe haiglas. Hiljem töötasin Kehra riigimõisas telliskivi tehase meistrina.

1929. a. 28. juulil lõppes jutlustaja Johansoniga proovi aeg ning samal päeval valiti ta täielikult ametisse jutlustajaks määramata ajaks põhikirja järgi. Ordineerimine toimus 27.10.1929. Õnnistamist toimetasid J. Lipstok ja V. Korjus. Üldiselt oli see ajalooline päev kõigiti ilus ja armas. Kogudust teenis 1929-1959. Paar aastat sellest abijutlustajana. 30-aastase teenistuse järel lahkus koguduse vanema ametist, valiti aga kohe nõukogusse, kus teenis surmani. 1967. tabas teda osaline halvatus, mille tõttu tuli ka takistus kõnevõimesse. Kuigipalju küll veel paranes, võttis mõned korrad osa teenistustest, kui teda autoga toodi ja viidi. Ei jutlustanud enam kuid oli alati väga rõõmus ja tänulik oma Lunastajale. 1969. aasta 6. veebruaril lahkus Jõeste surma läbi. 15. veebruaril maeti ta Harju-Jaani uuele kalmistule vanempresbüter Sildose poolt, rohkearvuliste leinajate ja laulukoori saatel.

Neljas kodudusevanem Karl Märtnmaa

Karl Märtnmaa, endise nimega Märtnmann, sündis 08.12.1895. Rosina vallas, Tartumaal, isa Aleksandri ja ema Mari neljanda pojana, peale tema oli veel tütar Jenni. Isa oli puusepp, kuid kurt. Varsti tulid nad Tartumaalt Kehrasse elama. Kuna nende majanduslik olukord oli raske, siis tuli siin elada üürilistena peremeeste saunades. Siis juhtus aga õnnetus. Isa kui ainus perekonna toitja jäi rongi alla, jättes lese üksi viie alaealise lapsega. Ema oli usklik ja pani ka viletsuses oma lootuse Jumalale. Juba 7-aastaselt läks Karl võõra juurde karja. See ei olnud kerge nii väikesele mehele. Varsti tulid ka kooliaastad. Neid ei olnud aga palju - ainult kolm talve. Muuseas oli siis seal koolmeistriks hilisem loodusteadlane doktor Gustav

Vilbaste, kellega nad jäid sõpradeks kuni elu lõpuni. Teaduse janu oli noorel Karlil suur ja ta püüdis seda rahuldada iseseisvalt, lugedes ja uurides palju kogu oma eluaja ning kogus seega elutarkuse kõrval ka palju vajalikku kirjatarkust. Suuremaks sirgudes tuli hakata juba taludes tööpoisiks. Siis läks Karlil korda õppida Tallinnas puutööd ning sealt siirdus tagasi ema juurde, kes oli vahepeal võetud koguduse majahoidjaks ning elas palvela korteris. Karl hakkas tööle Kehras ja selle ümbruses. Varsti sai ka Karl usklikuks - 15.02.1914. - ja ristiti sama aasta 22.8 Tõnu Peipmanni poolt. Puhkes I Maailmasõda. Karli kõik kolm venda surid, kes tüüfusesse, kes sõjaväljal. Tuli ka Karlil selga tõmmata kroonu kuub ja astuda sõjatulle. Kord siis sõdade lõppedes läbi tohutute raskuste ja vintsutuste tuli koju, kandes kogu tee kaasas oma kallist aaret viiulit. Vahepeal oli ema jõudnud igavikku. Nüüd tuli hakata elu üles ehitama. Abiellus Elisabeth Sillamiga. Rajasid oma ilusa kodu Aaviku. Nende elu rikastus ühe tütre ja kahe pojaga, kellelele võimaldasid kesk- ja kõrghariduse. Karl töötas ikka edasi ehitusalal, kuni asus tööle raudteele remonditööliseks, kus teenis välja oma vanaduspensioni. Viimased aastad töötas veel Tallinnas valveteenistuses. 33 aastat kestis Elisabethi ja Karli abielu, siis surm viis ära Elisabethi paremasse kodusse. Uuesti abiellus Karl Elviine Kant'iga, kelle nüüd lesena leinama jättis. Kõigis oma tööülesannetes oli ta väga kohusetruu ja täpne. Tema silm nõudis töös ilu ja vastupidavust.

Koguduses oli ta 58 aastat, selle aja sees laulnud ja mänginud kooris 56 aastat, esmalt tshellot, siis viiulit. Oli Lehtse ja Kohtla-Järve koguduste hooldajaks, kui seal puudus koguduse vanem. Viimase sõja ajal teenis ka Tapa kogudust. Õppis jutlustajate seminaris Keilas. Kehra koguduses on olnud laulukoori ja keelpillikoori juhiks, koorivanemaks, pühapäevakooli rühmajuhatajaks, abijutlustajaks, kutsetööliseks, diakoniks, kirjatöimetajaks, revisionikomisjoni liikmeks, koguduse

notariaalvolinikuks. Kehra koguduse presbüteriks olnud 1959-1966. Peale selle oli koguduse nõukogu liige kuni surmani. Peale Jõeste ülesütlemist koguduse vanema kohalt tegi koguduse nõukogu K. Märtnaale ettepaneku lubada end valida Kehra koguduse presbüteriks. Paarinädalase kaalumise järel andis Märtnaa jaatava vastuse ja ta valiti 14. juunil 1959. a. Ametisse õnnistamine toimus pidulikul jumalateenistusel 25. oktoobril 1959. a. J. Lipstoki ja Ed. Heinla poolt. Pidulik ameti üleandmine Jõeste poolt ja K. Märtnaa vastuvõtmine oli liigutav ja haarav silmapilk.

Vaimulikus töös oli ta väga hoolas ja kohusetruu. Oli sirgjooneline, nõudlik pühitsuses. Tundis põhjalikult Piiblit. Omal ajal pidas piiblikursusi oma koguduse vendadele ja pühapäevakooli töötajatele. Ei unustanud ka koguduse vanu. Ka viimasel ajal käis ta neid külastamas ja leiba murdmas. Vend Karl Märtnaa tohtis viia koguduse 80. juubeli aastasse. Märtnaa teatas presbüteri ametisse astudes kohe, et ta laseb ennast valida ainult ajutiselt sellele kohale, kuni leitakse vastav noorem mees. 25.9.1972. varahommikul oma kodus astus ta üle igavikuläve. Ta istus kõõgi laua taga, Piibel ees ja oligi jäänud sinna puhkama. Ärasaatmine toimus kodust ja palvelast. Ta maeti Harju-Jaani uuele kalmistule oma abikaasa Elisabethi kõrvale.

Viies kogudusevanem Heldur Tooming

Heldur Tooming sündis 6. mail 1926. a. Anija vallas Ülejõe külas Idu talus Maria ja Johannes Toominga esimese lapsena. Teda õnnistati sama aasta 20. juunil tollaegse koguduse vanema vend Jaan Diedo Schmeidti poolt. Helduri vanemad kuulusid ka Kehra Baptisti Kogudusse.

Pean siin märkima seda ilusat osa, mis oli tema ema südames, kui beebi anti esmakordselt ema kätele - "Jumal, tee sellest poisist oma sulane."

Idu talus jooksis Heldur oma jooksud ja mängud, kus teda saatsid ojavulin, metsakohin ja linnulaul, kus ööbik oma ilusad viisid tema kõrva ja südamesse talletas.

Läks paar aastat või veidi rohkem, kui isa ja ema omale kodu ehitama asusid. Vanaisa Tõnu Tooming andis pool Idu talust poeg Johannesele, millele ehitas Helduri isa maja, see valmis 1928.a. Nii sündis Aasa talu ja Heldurit on kutsutud tänaseni Aasa Helduriks. Aastal 1932 läks Heldur koguduse pühapäevakooli ja 1934. a. laulukoori alti laulma. 1934. a. viis ema poja Kehra Algkooli, kus ta õppis kuni 1940.a. kevadeni. Siin on jälle ema süda oma osa täitmas: "Hea direktor, palun ärge pange Heldurit koolis näidendisse ega tantsupidusse kaasa tegema." 1936. a. tuli

koolijuhatajaks uus mees, kes ei soosinud usklike lapsi ja pani neid näidendisse, kus tuli mõnda muud ütelda, mis oli olnud Helduri sõnavaras.

Usule tuli Heldur 1936. a. kevad-talvel evangeeliumi nädalal. 24. juunil 1942. a. Heldur ristiti 16-aastaselt vend Karl Märtnmaa poolt ja ta astus Kehra Baptisti Kogudusse.

1943 - 1944 töötas ta Kehra tehases. 16. aug. 1944 mobiliseeriti sakslaste poolt ja viidi Saksamaale. Sõja lõppedes 1945. a. viidi sõjavangina Vorkutasse, kus ta töötas söekaevanduses. 1946. a. Heldur vabanes vangist ja toodi tagasi Eestisse Sillamäele, kus teenis sõjaväe ehituspataljonis. 1948. a. toodi mehi Sillamäelt Tallinna, nende hulgas ka Heldur. Algas aktiivne tegevus Tallinna Allika koguduses. 1951. a. vabanes sõjaväe kohustusest ja asus tööle Tallinna Leivatehasesse nr. 2 elektrik - lukksepana.

Seoses Allika koguduse liitumisega Oleviste kogudusega jäi ka Helduri vaimulikuks koduks Oleviste. 1952. a. abiellus ta Saara Jäetmaga, kes kuulus samuti Oleviste kogudusse. Neid laulatas v. O. Tärk 21. sept. Oleviste kirikus. 1953. a. sündis tütar Tiina. 1954. a. kolis pere Kehra Aasa tallu Helduri koju. Algas töö Kehra Koguduses jutlustajate kontingendis ja laulukooris.

13. sept. 1953. a. sai Heldura v. Lipstoki 70 - aastasel juubelil kutse pühendada oma elu jumalariigi tööle. 1956 - 1960 õppis Heldur Usuteaduslike Kaugõppe Kursustel. 1957. a. sündis tütar Heldi.

1958. a. kutsuti tööle koguduse vanemana Järva - Jaani kogudusse. Samal aastal toimus ka diakoniks õnnistamine. 11. nov. 1960 toimus ordineerimine. 1960. a. sündis tütar Vööbe. Töö Järva - Jaanis kestis 8 aastat.

1966.a. kutsus Kehra Kogudus Helduri tagasi koju, kuna v. Märtnmaa astus tagasi oma vanaduse tõttu. Valimine toimus 2. okt. 1966. a. 13. nov. toimus v. Märtnmaaga ametite vahetus.

Pensionile jäädes ajalikult töölt loobus Heldur ka jutlustaja tökohalt 1987. a., andes töö Jumala riigis üle Ingmar Kurele. Nii töötas Heldur Kehra Koguduses koguduse vanemana 21 aastat.

Ajalikus töös on Heldur töötanud Tallinna Leivatehases, lukksepana Kehra Mööblis, Tallinna vesivarustuses, Kehra majavalitsuses.

Praegu elab ta koos abikaasa ja tütar Tiina perega oma kodus Aasa talus.

Arvan, et Helduri loomingus on kaasa aidanud Idu ojaäärne elu oma metsakohina ja linnulauluga. Heldur on palju ilusaid laule loonud. Ka on tema tegevusele palju kaasa aidanud Jumala vaikse hääle kuulmine ja vastuvõtmine.

Soofar - juutide iidne rituaalne sarvepill

Soofar valmistatakse veiseliste isaslooma sarvest, mis on seest tühi ja moodustunud keratiinist. Sobivateks sarvedeks on gasellide, lammaste, kaljukitsede, antiloopide ja pühvlite sarved. Seega on soofareid paljudes erinevates suurustes ja kujudes – täpselt nii nagu looduses leidub. Kallimad soofarid on väärismetallide ja -kividega kaunistatud.

Soofar on pealtnäha lihtne pill, mille puhumine nõuab suurt meisterlikkust. Erinevaid helikõrgusi luuakse erinevaid puhumistehnikaid kasutades. Nii nagu fanfaaril, puuduvad ka soofaril helikõrguste augud või nupud. Traditsiooni kohaselt puhutakse kõigepealt üks pikk heli, millele järgneb 3 lühikest, peale väikest pausi veel 9 lühikest heli. Lõpetuseks puhutakse nii pikk heli kui kopsud võtavad.

Soofari sarvehääl on väga võimas ja kostub kaugemale. Seetõttu kasutati seda Vana Testamendi ajal hoiatussignaali ning sõjaväe kogunemise signaalina. Tänapäeval puhutakse soofarit Rosh ha-Shana (juudi uusaasta) ja Yom Kippuri (suur leiptuspäev) tähistamisel. Rosh ha-Shana ajal sünagoogis puhutav soofar sümboliseerib Toora andmist Siinai mäel (2 Mo 19:19), esitab üleskutse võimalikust letargiast ärkamiseks ning meenutab Jumala tulevast kohtumõistmist. Samuti tuletab soofariheli usklikele meelde, et ühel päeval saabub messiaanlik Jumala kuningriik, mida kõik maailma rahvad näha saavad. Soofari kuulmine äratab juudid üles vaimulikust uinakust ja kutsub neid üles oma sügavamaid hingesoppe Jumalale avama.

Kogukonna soofaripuhuja valitakse kõige jumalakartlikemate ja Toorat hästi tundvate meeste hulgast ning teda kutsutakse austavalt Ba'al Tekiah (puhumise meister). Naine võib soofarit puhuda iseendale ja teistele naistele. Kolm päeva enne soofari puhumist ei tohi Ba'al Tekiah ennast millegi ebapuhtaga rüvetada, vastasel juhul ei tohi ta seda ülesannet täita.

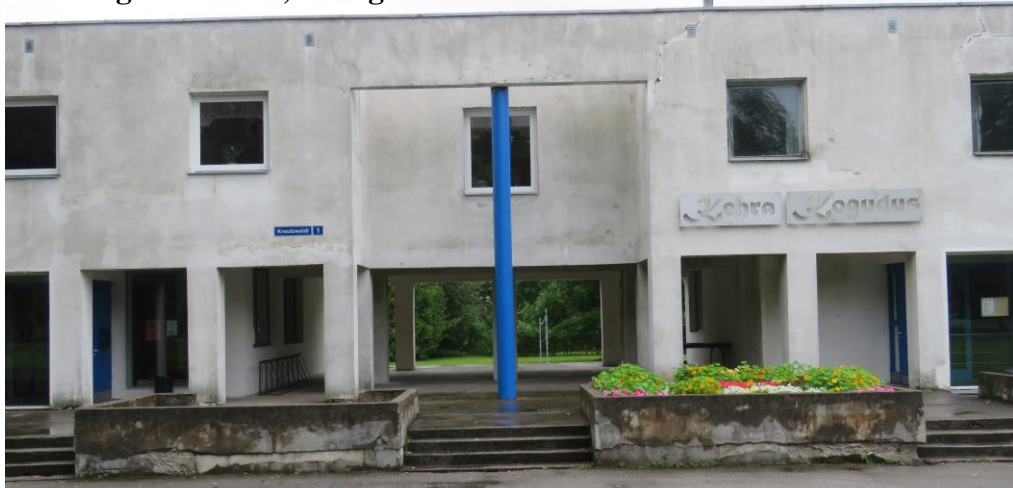
Soofari puhumise päevad on sel aastal 14. septembril (Rosh ha-Shana) ja 23. septembril (Yom Kippur)

Helen

Möödunud kuu tegemistest toredaid pilte!

Midagi sai valmis, midagi sai tehtud. Ikka samm-sammult!

Kui Facebooki panin pildi koguduse sildist, siis Eenok Palm kirjutas: „Kui nüüd teeristile kogudusse suunava sildi ka saab, siis hakkavad ükshaaval täituma kunagised head plaanid“. Nüüd on seegi tehtud ja lisaks veel teadetetahvel, mis on olnud ka koguduse pikaajegne plaan ja kava! Tänu kõigile kaasamõtlejatele ja abilistele.

Mõned teated!

1. Kehra Koguduse pastor Indrek Luide puhkusel 31.07. – 16.08.2015
2. Hämeenlinna Vabakoguduse laager toimub 4.-6.09.2015. Väljasõit Kehrast kell 16.

Koguduse info

- **Jumalateenistused** pühapäeviti kell **11**.
- Palveteenistus neljapäeviti kell **19**.
- Pühapäevakool suvepuhkusel kuni septembrikuuni.
- Raamatukogu avatud pühapäeviti peale teenistust.
- Vene grupid neljapäeviti kell 18, laupäeviti kell 12 ja pühapäeviti kell 10.
- **„Võta ja Jäta“** avatud laupäeval kell 10-13. Täpsem info Helgi Kattel.
- **Juhatuse liikmed:** Indrek Luide, Hannes Pikkel, Krista Ehanurm, Alar Laagriküll, Arno Roosaar
- **Pastor:** Indrek Luide, 56359279 pastor@kehrakogudus.ee
- **Juhatuse esimees:** Hannes Pikkel, 56472669, juhatus@kehrakogudus.ee
- **Koguduse noored:** Elisabeth Parman, 56455128 ja Fredi Karu, 5249104
- **Pühapäevakooli juht:** Eha Roobas, 56177471

Ametlik

Koguduse täisnimi: Eesti Evangeeliumi Kristlaste ja Baptistide Koguduste Liidu Kehra Kogudus; **lühinimi:** Kehra Kogudus

Registreerimise number: 80205779

Address: Kreuzwaldi 1, Kehra 74306

E-post: info@kehrakogudus.ee

Kodulehekülg: www.kehrakogudus.ee

Noorte facebook: <https://www.facebook.com/KehraNoortekas>

Pangaarve: EE372200001120056878